

PST—veličasten spomenik

V letu 1985 bomo praznovali 40. obletnico osvoboditve. Tudi Ljubljana — mesto heroj — bo svečano proslavila dan osvoboditve in se spomnila vseh, ki so aktivno sodelovali v odporu proti okupatorjevi fašistični soldateski in njegovim metodam iztrebljanja slovenstva. Še posebej pa se bo spomnila tistih, ki so za današnjo svobodno življenje dali svoje največje bogastvo — življenje.

Za ta dan praznovanja bo Ljubljana dobila veličasten in tudi edinstven spomenik »Pot spominov in tovarištva« (PST), ki jo gradimo na pobudo mladine v dolžini 34.400 metrov. PST je že v celoti zgrajena, razen na dveh odsekih:

- a) ob Malem grabnu v dolžini 200 m,
- b) v občini Moste-Polje v dolžini 400 m.

Po sprejetem družbenem dogovoru, ki so ga soglasno sprejele in podpisale vse skupščine ljubljanskih občin in skupščina mesta Ljubljane, družbeno-politične organizacije in samoupravne interesne skupnosti vseh občin in mesta, mora biti PST zgrajena do 9. 5. 1985.

Nekaj odsekov PST je že dobro izkoriščenih, nekatere šole jo uporabljajo tudi za pouk v naravi. Ponekod pa POT ostaja mrtva, kot da se ne bi zavedali, da jo gradimo predvsem za uporabo.

Natolcevanje, da PST gradimo za borce, nikakor ni utemeljeno: kot rekreacijski prostor bo služila predvsem mladim, zeleni pristan iz 5000 drevesc pa bo svojo pravo podobo nudil šele znanjem. PST torej ni le zapis preteklosti, temveč svojevrsten spomenik, obrnjen proti prihodnosti.

Odbor za gradnjo PST, ki je odgovoren podpisnikom družbenega dogovora, pa še do danes ni zmožal zbrati prepotrebnih finančnih sredstev, da bi uresničil sprejeti program del. Zato je leta 1984 v soglasju s podpisniki najel posojilo v višini 25.000.000 din.

Samoupravni sporazum o združevanju finančnih sredstev za gradnjo PST je v Ljubljani podpisalo le 57 odstotkov vseh TOZD v Ljubljani (v občini Šiška 59 % TOZD in vsi obrtniki).

Operativni odbor za gradnjo PST je predvideval, da bo vsaj 80 odstotkov vseh tozdov pripravljenih

sodelovati v gradnji. Tako je izpad finančnih sredstev v zadnjih treh letih bil tolikšen, da brez najete posojila prevzete naloge ne bi zmogli.

Po vseh skromno zajetih dokončnih delih na PST pa operativni odbor potrebuje v letu 1985 — 77.942.700 din. V tej vsoti je zajeto tudi posojilo, ki ga je s 14-odstotnimi obrestmi treba vrniti v letu 1985.

Dela, ki jih je potrebno dokončati (poleg dveh kratkih odsekov, kjer bodo sodelovali mladinci ljubljanskih srednjetehtniških šol, JLA in kadeti šole RSNZ iz Tacna, so predvsem strokovna:

- dokončna ozelenitev trase (hortikulturna ureditev);
- ureditev počivališč in igrišč;
- ureditev in obeležja prečkanja magistrálnih in regionalnih cest;
- ureditev ploščadi ob Titovi cesti;
- ureditev bunkerja ob Glinščici;
- postavitev kažipotov in opozorilnih tabel na celotni trasi;
- postavitev panojev, ki bodo na najbolj prometnih mestih predstavili PST v celoti.

Z namenom, da v letu 1985 zberemo manjkajoča finančna sredstva v višini 18 do 19.000.000 din, se obračamo na vse TOZD, ki do sedaj niso pristopile k samoupravnemu sporazumu za financiranje gradnje PST, da z enkratnim prispevkom 500 din na zaposlenega doprinesejo svoj delež, da bo PST v letu 1985 zgrajena v dostojni obliki — in postala last prebivalcev mesta Ljubljane — mesta heroja.

Istočasno pozivamo vse občane občine in mesta, da z osebnim prispevkom zagotovijo gradnjo tega veličastnega spomenika. Prispevke tako TOZD kot občanov nakažite na žiro račun pri SDK — odbor za izgradnjo PST, št. 50104-842-027-67731.

Hvala vsem, ki boste s svojim prispevkom pomagali prebroditi finančne težave pri gradnji PST v teh težkih ekonomskih razmerah.

**Za KO za gradnjo PST
pri P OK SZDL Lj. Šiška
JOŽE SETINA**

NAŠI KLICAJI!!!

Strokovnjake v proizvodnjo!

Konec februarja je v računovodstvih vsako leto enaka slika: vsepovsod hitijo z izračunavanjem rezultatov poslovanja v preteklem letu, kajti do 28. februarja je treba Službi družbenega knjigovodstva predati bilance s konca preteklega leta. Tudi letos ni bilo nič drugače, kaj kmalu pa bodo znani tudi dokončni podatki o poslovanju šišenskega in slovenskega gospodarstva v letu 1984.

Ob tem času pridejo na dan tudi točne številke o izgubah v posameznih delovnih organizacijah. Vsako leto imamo več razlogov, da se ob številkah primemo za glavo in zamislimo nad velikimi zneski, zapisanimi z rdečimi številkami.

Seveda naše gospodarstvo ne more biti izjema, da nobena od gospodarskih celic ne bi imela izgube, kajti gospodarjenje je tudi tveganje, to pa pomeni, da nekateri ob tem tudi izgubijo. Bolj zaskrbljujoče pa je zato, da so v zadnjem času začele z izgubo poslovati tudi nekatere organizacije, ki so dolga leta veljale za temelj našega napredka. Kaj je krivo za takšno stanje: neugodne razmere na trgu, ki so se na hitro spremenile, neustrezna politika pri vodenju organizacij, nesposobni ljudje na čelu organizacij?

Odgovori običajno niso enoplastni in je resnica največkrat neke na sredi, vendar vse bolj prihaja do izraza, da so za slabo gospodarjenje predvsem krivi ljudje in njihove odločitve, ne pa objektivne okoliščine. Prav zato je spodbudno, da smo začeli ugotavljati, da so krivi tudi ljudje, ki naj zaradi svoje nesposobnosti odstopijo mesto drugim, bolj sposobnim, bolj zavzetim, bolj odločnim, z jasnejšo vizijo bodočnosti. A takšne ljudi je težko najti. Vse prevečkrat se namreč pojavlja ugotovitev, da so številni strokovnjaki zapustili delo v proizvodnji oziroma v proizvodnih delovnih organizacijah in raje delajo v raznih institutih, ki so ali pa niso povezani z gospodarstvom, pa v trgovini in raznih drugih dejavnostih, kjer njihovo znanje in sposobnosti ne pridejo dovolj do izraza. Tu izgublja predvsem družba, ki je šolala te ljudi, potem pa od njih ni dobila pričakovanih učinkov.

Ob reševanju največjih slovenskih izgubarjev vse bolj čisto prihaja do spoznanja, da je premalo, če se zamenjajo samo vodilni ljudje na vrhu posamezne organizacije, kajti peščica ljudi ni sposobna, da bi se naenkrat ukvarjala tako s tekočimi problemi gospodarjenja kot tudi s snovanjem razvoja in zagotavljanja ustreznih finančnih virov. Prav zato je vse bolj glasna zahteva, da bi morali takšne organizacije kadrovske okrepiti tudi s strokovnjaki, ki ne bi bili povsem na vrhu piramide vodstvenih delavcev, a bi vendarle lahko bistveno pripomogli k reševanju nakopičenih težav.

Ob tem pa se pojavlja naslednje vprašanje: kje najti takšne ljudi? Organizacije v izgubah imajo namreč čisto nižje osebne dohodke (nekateri tudi le zajamčene) kot druge organizacije, to pa pomeni, da strokovnjaki niso dovolj motivirani za prehod v drugo organizacijo in izkazovanje svojih sposobnosti.

Zdi se, da bo prva rešitev tega problema v večji naslonitvi organizacij, ki rabijo pomoč, na razne svetovne organizacije, po drugi strani pa bodo prav organizacije z izgubo ob vse večjem številu strokovnih kadrov priložnost za tiste, ki se drugje čutijo zapostavljene in v katerih je še dovolj idealizma za preverjanje lastnih sposobnosti in idej.

Koncerta odraslih pevskih zborov

V počastitev leta glasbe in 40-letnice osvoboditve je odbor za vokalno glasbo ZKO Ljubljana-Siška priredil dva koncerta odraslih pevskih zborov. V osnovnih šolah Hinko Smrekar in Ivan Novak-Očka se je tako v dveh večerih predstavilo 17 pevskih zborov. Oba koncerta sta bila tudi zelo dobro obiskana.